

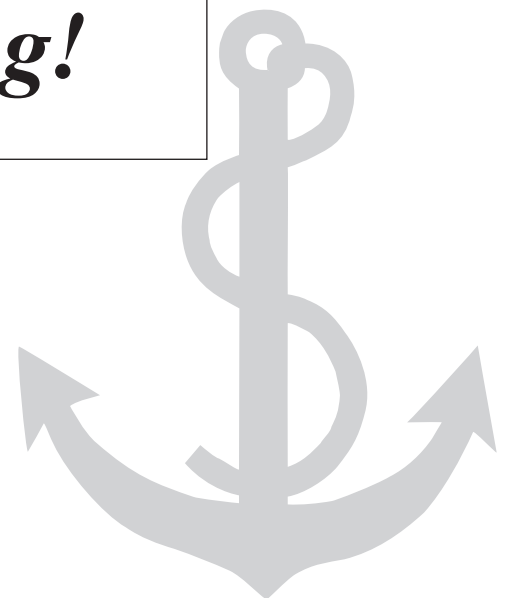
BLAD NR. 3/06
SEPTEMBER

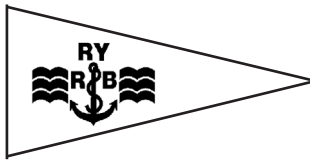

Ankret

Sommerstemning!

RY Bådlaug

Ry Marina
Siimtoften 13, 8680 Ry
Tlf 86 89 29 90

Email: ry-marina@mail.

Bestyrelse:

Formand:	Jes Weinrich	86890037
Næstformand:	Mogens Weigelt	86892642
Kasserer:	Majbrit Nielsen	86869066
Bestyrelsesmedlem:	Kurt Dan Jensen	86891791
Bestyrelsesmedlem:	Bent Rasmussen	86253330

Bestyrelsessuppleanter:	Sten Thorsager	86965570
	Leo Nielsen	86945504

Udvalg(s-formænd):

Hus- og pladsudvalg:	Ove Jacobsen	86891411
Broudvalg:	Morten Damholdt	86890987
Malerudvalg:	Per Brolund	86256785
Sikkerhedsudv:	Tommy Jensen	86893955
Miljøudv.	Hardy Nielsen	86892307
Fest- og aktivitetsudvalg:	Jytte Syska	86892532
Navigationsudvalg:	Kai Rasmussen	86846224
Radioudvalg:	Jens Chr. Jensen	86891603
Redaktionsudvalg:	Niels Hovgaard	86891671
Silkeborgsøernes Brosamarbejde:	Leo Nielsen	86945504
Ry- og Silkeborgsøernes Brugerråd:	Leo Nielsen	86945504

Havnekontoret Telf. 86 89 29 90

Kontortid: Hver mandag fra 18.30 til 19.30

Vi er på kontoret for at hjælpe dig.

Hvis du har spørgsmål, eller hvis du mangler diesel til din båd - så kom ned på marinaen i vor åbningstid.

Havnefoged Kurt Dan Jensen
Havneassistent Sten Thorsager
Havneassistent Leo Nielsen
Havneassistent Per Pedersen

NYE MEDLEMMER - DET ER OGSÅ OS!

Redaktion:

Else Jensen
Hanne Thykier
Jens Hvass
Kurt Nielsen
Birger Madsen
Karen Johnsen
Niels Hovgaard
(Ansvarshavende)

Forsidebillede:

Foto
Birger Madsen

Udkommer:

Ultimo marts
Ultimo juni
Ultimo september
Ultimo december

Ank'ret

Medlemsblad
for
Ry Bådlaug

Tryk:

Dixit Them
Tlf. 86 84 70 22

NB! NB! NB! NB!

**ABSOLUT
SIDSTE FRIST**
for aflevering af
indlæg til næste
nummer af
ANK'RET er
den. 1. dec. 2006

Vigtige telefon numre

Vandforurening

(begrænset/lokal):

Ring Ry Kommune,
Teknisk Forvaltning

Tlf. 86 89 15 55

Udenfor kommunens åbn-
ingstider ringes til chefen for
Teknisk Forvaltning

Knud Martin Kjeldsen

Tlf. 86 89 31 12

Vandforurening

i større omfang:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Ulykker til søs:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Falck

Tlf. 112

Skanderborg Politi

Tlf. 86 56 14 48

Silkeborg Politi

Tlf. 87 23 14 48

Søværnets Operative Ko- mando

SOK: Tlf. 89 43 30 99

Havnefogeden Horsens

Tlf. 20 80 13 38

Amtsregistrering af både/ afmelding/ændring

ring til Åse Nielsen

direkte Tlf. 89 44 66 00

Gæsteregistrering af både

OK, Randersvej 25, Ry

Tlf. 86 89 13 40

Jes Weinrich

Formanden har ordet !

Ak ja, så går sommeren på hæld igen, men heldigvis kan de fleste glæde sig over at have sejlet en masse mil i forrygende dejligt sommervejr. (Håber I har nydt det!!)

Vi i foreningen ”sejl ud, bliv trukket hjem” glæder os derimod til at høre om alle jeres gode ferieoplevelser i sejlerlivets tegn. Det vil være dejligt hvis nogen af medlemmerne vil dele oplevelserne med os andre, enten her i Ankret eller på klubaftenerne.

At sejlerlivet er en populær sag kan vi tydeligt se i havnen. Mange både er blevet solgt/købt og der er dermed også kommet mange nye medlemmer i klubben, faktisk hele 76!!

Klubben byder naturligvis alle nye velkommen, og vil gerne opfordre jer til at komme ned i klubben og få en snak med ”de garvede sømænd”. Der kan jo være mange ting man er i tvivl om hvis man er ny i faget, så spørg løs, -vi hjælper gerne. Dette siger jeg naturligvis også med den bagtanke, at vi alle er interesserede i, at alt på søen og i havnen foregår på en sikker og forsvarlig måde. Der er de sidste år sket flere ulykker på søen, og uanset hvor skønt det er at flyde rundt i sin dejlige båd, så kræver det også en vis viden om dét man laver. Derfor arbejder bestyrelsen på en række klubarrangementer i vinterens løb hvor sikkerheden om bord bliver gennemgået. F.eks. demonstration af VHF-system, slukningsudstyr m.m.

Også i sommerens løb er der sket meget i klubben, bl.a. holdt vi en forrygende sommerfest med masser af glade mennesker. Lidt spænding fik gæsterne skam også, da to utiltalende personer forsøgte at bryde ind i en båd, -måske ikke det klogeste man kan gøre når 110 mennesker er samlet i klubhuset!!

Udover sommerfesten har klubben afholdt sin årlige ”musik-på-havnen”, hvilket også var et trækplaster som vanligt. Og lad bare formanden kommentere: bøfferne var perfekte! (i hvert fald de tre jeg nåede at få indenbords!)

Pensionistsejladsen havde omkring 45 tilmeldte, og trods bekneb med at skaffe både nok, forløb alt som det skulle, -ingen pensionister blev tvunget til at svømme! Men trods en dejlig tradition må vi nok erkende, at arrangementet er ved at dø ud. Der kommer færre og færre tilmeldte, og spørgsmålet er, om det er tid for lidt nytænkning... Forslag modtages gerne.

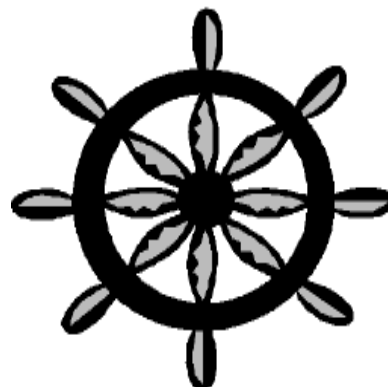
I den kommende tid står der lidt forandringer for døren. Bl.a. lukkede Statoil som bekendt d. 1/9 og derfor har bestyrelsen aftalt med DK at de fremover skal stå for nøgle- og nummerpladeudlejning. I den forbindelse kan jeg oplyse at alle medlemmer vil få tilsendt en ny nøgle med årsmærkaten næste gang. Dette skyldes dels at systemet er 8 år gammelt og dermed ved at være nedslidt, dels at der efterhånden er mange nøgler

”ude at svømme” som vi gerne vil have styr på igen.

I efteråret vil vi ligeledes gå i gang med forbedringer, bl.a. vil broholdet fjerne gamle pæle og udskifte brosektioner. Kommunen vil fjerne udgåede træer og loftet i klubhuset vil blive renoveret.

Og så kommer den tid jo snart hvor vi skal til at have bådene vinterklargjort. Fra havnefogeden forlyder det, at der vil blive trængsel om pladserne på Skimminghøj, og derfor vil der blive opsat en tilmeldingsliste i klubhuset så bestyrelsen kan få et overblik over antallet af både. Hvis udbud og efterspørgsel ikke stemmer overens vil bestyrelsen blive nødtvunget til at anvende de vedtagne regler om oplægning af både.

Jes

Natteravne i Skimming- hus.

ShipShop. Præsentation af indehaveren

Pigen og pressefotografen har været på besøg i den nye ShipShop i Ry, for at få en lille snak med indehaveren Christian Glass.

ShipShop åbnede påskelørdag 2006. Indtil da havde Christian udelukkende haft postordresalg, som han startede tilbage i 1999.

Christian er uddannet datalog, men har også arbejdet som eksportsælger, af bl.a. vindmøller.

ShipShop bugner af (næsten) alt, hvad en bådejer har brug for.

Christian har 2 ¼ ansatte i butikken. Peter på fuld tid, hustruen Lone, som efter endt barsel snart er tilbage, og så bogholderen Jette, det er hende der er ¼.

Butikken er åben 5 dage i ugen, fra 10.00- 17.30, og i klargøringsperioden også om lørdagen.

Netsalget udgør ca. 95% af handelen. Kunderne her er bl.a. fra Norge, Sverige og ikke mindst Grønland, som er en stor kunde.

Christian har været medlem af Ry Bådlaug i ca. 5 år. Han er den lykkelige ejer af en Coronet Ocean Fahrer Wing 32, samt en Great Dane 28. Sidstnævnte skal muligvis sælges, idet fruener mener det er for meget med to både. ”Vi har ikke meget tid til at sejle, men et par småture er det da blevet til her i sommer på søerne ved Ry,” fortæller Christian, og fortsætter ” En drøm er, engang, at sejle på europas floder.

Christian har altid opholdt sig ved og på vandet, fisket og roet og har da også været søspejder i Silkeborg.

Christian har planer om at handle med brugte både. De får plads foran butikken på græsarealet ud mod Skanderborgvej.

Overskriften har ingen relation til underlige fugle på havnen eller medlemmer, der har svært ved at gå hjem. Nej overskriften har forbindelse med organisationen ”Natteravnene”, hvis afdeling i Ry pludselig er blevet boligløs efter at være blevet sagt op i kommunal ejendom, der har huset dem indtil nu. Natteravnene Ry havde derfor rettet henvendelse til Ry Bådlaug med anmodning om at få lov til at bruge Skimminghus som base, de aftener, de er ude på gader og stræder.

Bestyrelsen var enig om, at det ville være en god idé at indlede et sådant samarbejde med Natteravne i Ry, som vi sandt at sige kan have meget glæde af.

Samarbejdet indledes straks, hvorfor alle vores medlemmer anmodes om at tage pænt imod Natteravnene, når de på tidspunkter primært fredag og lørdag aften og først på natten dukker op for at hvile sig lidt og få en velfortjent kop kaffe.

Natteravnene er ulønnede og organisationen drives alene for sponsor- og fondsmidler, og i anledning af samarbejdet har Ry Bådlaug sponsoreret et medlemskab til Natteravnene og udstyret dem med nøgle.

Natteravnene vil være lette at kende på deres karakteristiske gule jakker med påskriften NATTERAVNENE.

Else.

JHv.

Når båden skal på land.

Når stæreflokkene samles ved sivene på Birksø, nærmer tiden sig for sejsæsonens afslutning. Båden skal på land og klargøres til vinteren.

Der er flere fordele ved at sætte båden på land inden vejret bliver alt for vinteragtigt. Bådene optager nemlig meget vand i løbet af sæsonen. En glasfiberbåd på 24 fod, vejer som regel op til 300 kg. mere om efteråret, end når den søsættes om foråret. Derfor har glasfiberen godt af, at tørre noget ud inden frosten for alvor sætter ind, så frostsprængninger i glaslaminatet undgås. Opbevares båden i en lukket hal, bør der også netop være godt gennemtræk til udtørring, især hvor mange både opbevares i samme hal.

Når båden er på land, og bunden skal renses, så brug en blød børste og vandslangen. Det er meget dyrt i bundmaling, hvis der bruges højtryksrensere, og det tager næsten lige lang tid.

Så snart båden er vasket af, skal den kontrolleres hvert år for begyndende osmose. Det er tydeligst at konstatere lige når båden er taget ud af vandet, idet eventuelle osmoseblærer er størst inden glasfiberen tørre ud. Ser du blærer, skrab da malingen af og se efter om gelcoaten buler ud. Er det tilfældet, trykkes der hul på bulen med en skruetrækker. Kommer der væske ud der lugter af eddike, så er der osmose i glasfiberen.

Husk også olie og filterskift, samt frostsikring af bådmotoren inden frosten kommer.

Jørgen Bådebygger,

Vinduet mod verden!!

Når vi taler om skibe og både, tænker vi jo først og fremmest på vore egne både på søerne her omkring Ry og Silkeborg.

Det får imidlertid en helt anden dimension, når man ser et kæmpe skib, som ligger lige ud for ens vinduer, som har en længde af 397 m og en bredde på 56 m. Det drejer sig selvfølgelig om verdens største containerskib EMMA MAERSK, som ligger til klargørelse i Århus Havn.

Det er et imponerende syn, som næsten dækker hele horisonten, selv om man sidder på 5. etage med frit udsyn over hele havnen. Det siges fra pålidelig kilde at kunne laste ca. 13.800 20' containere, og at en stab på 15 – 18 mand kan betjene skibet.

Man kunne jo sidde og drømme om at være en lille mus ombord, når det stævner ud på de store verdenshave, men må jo nok bare nyde synet af det, så længe det ligger her, og så håbe, at det engang kommer på besøg igen.

Det er jo, som måske før sagt, et privilegie at have så fantastisk en udsigt i sit daglige arbejde. Til næste sommer bliver man jo nødt til at dele sin sommerferie i to dele, for i starten af juli måned kommer ”Cutty Sack”, også kaldet Tall Ship Race, til Århus. Så kommer de fleste af verdens største sejlskibe, og det er bestemt et skue, man ikke må gå glip af.

Hanne

Det Hvasse hjørne

Jens Hvass

Ja – så lakker det jo efterhånden mod enden for denne sejlsæson – og det blev rigtignok ikke en sæson, som jeg vil prale ret meget af – sådan vejrmæssigt set. Sådan lød skriften så sent som sidste år, men den dur jo ikke i år, hvor vi havde rekord i varme og solskins-timer i juli måned. Så kan jeg til gengæld med rette bruge indledningen om august måned, hvor vi fik den vådeste måned i 43 år og den 3. vådeste måned gennem de sidste 133 år. Ingen skal komme og påstå, at de kan huske flere af den slags august måneder.

Pensionistsejladsen

Søndag den 27. august kl. 1300 lød startskuddet til årets pensionist sejlad, hvor en trofast skare af kommunens pensionister mødte op til årets sejltur i farvandet mellem Ry og Silkeborg.

Vejret var ikke helt med arrangementet, men dog acceptabelt, idet vi vist nok alle slap for regn. Solen måtte vi til gengæld tænke os til. 3 både samledes i Gåsekrogen, hvor der blev dækket op til kaffe og kage med tilbehør – og her var stemningen godt nok høj. Måske på grund af tilbehøret – jeg ved det ikke.

Efter en dejlig sejltur rundt på søerne med indlagte kaffe- og andre pauser, vendte flåden ved 1730 tiden hjem til Ry Marina, hvor arrangementet sluttede med Skipperlabskovs i rigelige mængder til hyggelig harmonikamusik. Det er i den grad glædeligt, at der stadig er medlemmer, der stiller op til dette arrangement - der er et af årets højdepunkter for mange af vores pensionister i kommunen.

Vinteroplægning på Skimminghøj.

Dette emne er taget ud af sin faste spalte for særbehandling i år. Sagen er nemlig den, at der sløses alt for meget med hensætning af både på Skimminghøj. Nu vil jeg kridte banen op, og nedennævnte regler skal i følges af alle i år.

- For at vinter oplægge en båd på Skimminghøj skal de være medejer af Ry Marina – du skal med andre ord have købt en bådeplads i havnen. Alle der ligger på lejepladser, må derfor ikke anvende Skimminghøjpladsen om vinteren.
- For at en bådepladsejer må anvende pladsen på Skimminghøj kræves der jfr. ”Regulativ for Ry Marina” at bådetrailere, bukke og lignende grej er mærket med minimum bådens amtsregistreringsnummer – gerne også med telefonnummer, så det er let at komme i kontakt med den pågældende ejer.
- Ingen både, bådetrailere eller bukke må henlægges på Skimminghøjpladsen før efter 1. oktober. Også denne regel skal følges for at vi kan opfylde aftalerne med pladsens ejer – Ry Kommune.
- Inden du – fra og med i år – tager din båd og vinteroplægger den på Skimminghøjpladsen, skal du kontakte Havnekontoret for nærmere anvisning om, hvor du må ligge og hvordan.
- Sætter du en bådevogn, bukke og lignende ned på pladsen før båden bliver taget op, så skal dette udstyr placeres helt nede i bunden af pladsen, så udstyret ikke generer for andre bades korrekte placering på pladsen

Dette var reglerne – og fra og med i år, skal reglerne altså følges. Ved overtrædelse risikerer man at blive pålagt en regning for flytning af båden. Der skal være plads til alle, og for at dette kan lade sig gøre, er det altså nødvendigt, at vi tager en lille smule hensyn til hinanden.

Månedens tankestreg

Klogest er den, som ved, hvad han ikke ved!

Huskat

Optagning af både.

Bemærk venligst at ALLE både skal være fjernet fra Ry Marinas broanlæg senest 15. november 2006.

Gå venligst i gang med forberedelserne til optagning af båden i god tid, så en enkelt weekend med dårligt vejr ikke bevirker, at du overskrider fristen.

Indtræder et eller andet ganske uforudset op til 15. november, så kontakt straks havnekontoret, så de ikke skal til at bruge tid på at ringe til dig for at få din båd på land.

Som medlem af Ry Bådlaug er man forpligtet til at efterleve "Havnereglement for Ry Marina" hvori ovennævnte tidsfrist er anført under punkt 2.2.

Tovværk i Ry Marina.

Samtidig med, at båden fjernes fra bådepladsen i Ry Marina skal ALT tovværk fjernes fra pæle og broer. Tovværk der ikke senest 15. november er fjernet fra broanlægget vil blive indsamlet af broholdet og destrueret.

Man bør vænne sig til at medtage alt tovværk, når båden glider ud af pladsen for sidste gang, for at komme på land.

Vinteroplægning af både.

Det ser ud til at der bliver trængsel på Skimminghøjpladsen i år. Derfor skal alle, der ønsker at oplægge deres båd på pladsen kontakte havnekontoret snarest, så vi kan se, om der kan blive plads til andre end ejere af båd-

pladser. Både der opstilles uden tilladelse og stativer og vogne, der ikke er mærkede vil blive fjernet på ejerens regning.

Se sælig omtale under „Det Hvasse hjørne“.

Husk nu at få båden tømt helt for udstyr – også pulverslukkere. Det er noget irriterende i løbet af vinteren at komme ned på Skimminghøjpladsen og se, at den glemte pulverslucker er tømt ud over hele bådens indre

Afstivning af oplagte både.

Sørg for solid afstivning af din båd, hvis den skal stå på Skimminghøj-pladsen. En usikker afstivning af din båd udgør en risiko for nabo bådene, når vinterstormene sætter ind.

I forbindelse med oplægning af båden er det klogt at anbringe båden med stævnen ud mod knæhegnet, således at alle bådene kommer til at ligge med agterenden ind mod kørevejen i midten af pladsen. På denne måde er det meget nemmere – både for os selv og for vagtmanden - at holde øje med, om der er, eller har været ubudne gæster i båden.

Oprydning på Industrivej 14.

Som det står i vores havneregle-

ments punkt 5 SKAL alt grej være fjernet fra pladsen på Industrivej 14 senest 15. november. Grej og udstyr, der efter denne dato henligger på pladsen uden forudgående aftale med havnekontoret, vil blive destrueret af bestyrelsen, der har ansvaret for at pladsen efter 15. november henligger tom

og rengjort.

Optælling af grej og udstyr samt budgetønsker.

Ry Marinas udvalg har et fast arbejde i september, der hedder optælling af grej og udstyr, så bestyrelsen kan danne os et overblik over tab, svind mv.

Materiel-listerne med bemærkninger om tab/mangler skal efter færdiggørelse afleveres til bestyrelsen.

Udvalgene skal også i september sætte sig sammen for at finde ud af, hvad de har af ønsker til det kommende budget - som bestyrelsen går i gang med her midt i efteråret.

Er der ting der skal repareres, ændres eller nyanskaffes, så er det altså nu udvalgene skal i gang. Budgetønskerne for 2007 skal være bestyrelsen i hænde senest til første bestyrelsesmøde i oktober.

Den naturlige spalte

eller: **Manden ved bålet**

Kurt Nielsen

Nu fa-almer skoven trindt om land, og fuglestemmen daler, så kan mange af Jer selv fortsætte. Mere stemningsfuldt og beskrivende kan det vist ikke siges om årstiden, vi nu er inde i. Grundtvig skrev den og vi sang den om efteråret ved skoledagens slutning, inden vi fik fri og gik eller cyklede hjem. Var det så kastanje tid, og vi på vejen hjem kom forbi kastanje træer, hvor de piggede skaller var faldet ned, var det simpelthen ikke til at lade være med at fylde lommerne med de dejlige glatte "nyklækkede" blanke brune ka-

stanjer, og jeg må indrømme, at sådan har jeg det faktisk stadigvæk. Men desværre er det jo med kastanjer ligesom med os mennesker, vi mister glansen og bliver rynkede alt for hurtigt. Det synes man i hvert fald når man selv er nået frem til den her "Rynkeby alder". Nå skidt, når bare man her det godt. gør det så noget man ikke er så pæn, nej vel. Men så er det jo også ved den tid, hvor man er nød til at være lidt mere rar for at folk synes om en. Og mon ikke det går sådan for de fleste, de bliver blidere med alderen.

Men inden skoven falmer helt, giver den os godt nok den helt store årlige gallaforestilling med et farvefyrværkeri der er lige overvældende hvert år. Man kan næsten ikke se sig mæt i de flammende løvtræer. Og går man så ind i en granplantage for at hvile øjnene lidt, hvor kronerne er mindre farveprangende, så er bunden ofte et sammenhængende blødt grønt mostæppe, garneret med svampe i alle regnbuens farver, simpelthen så flot. Og jeg har vist tidligere været inde på, at mange af dem kan spises!

I granplantager finder man ofte den brunstokkede rørhat i store mængder. Den er let kendelig, og det er en ganske udmærket spisesvamp. Der findes selvfølgelig også mange andre slags rørhatte i plantagerne som, Filtet Rørhat, Rødsprukken Rørhat, Peber Rørhat og mange flere. Den sidst nævnte har en skarp brændende

smag som rå, men som den mister under stegningen. Det er en lille og ganske udmærket svamp at blande i som krydderi, og så er den altid så lækker ren og ikke angrebet af fluelarver. Nu jeg nævnte fluelarver, kom jeg til at tænke på den meget flotte røde fluesvamp, som jeg dog vil fraråde Jer at spise. Den kan bruges som fluegift ved at mose svampen i mælk med lidt sukker i. Jeg har endnu ikke prøvet det selv, men det skulle være sandt nok.

Det påstås også i historiske kilder, at vikingerne fik deres bersærkergang ved hjælp af den Røde Fluesvamp, men der tror jeg nok mere på, at det var på grund af for meget mjød, (bare tag et kig på klubmedlemmerne til vore fester og sammenlig'n)! At den kan give en rus fortæller følgende lille historie om, som jeg engang læste i bladet "Skalk". Det drejede sig om et folkeslag, Kujakker eller Starutter eller hvad det nu var de hed, dem der levede ovre omkring Kaukasus, og her var den røde fluesvamp meget sjælden og derfor utrolig kostbar. Værdien blev angivet at være den samme som et rensdyr. Og når en stamme havde erhvervet rød fluesvamp lod de

først kvinderne gøre det ubehagelige arbejde med at tygge svampen. Dernæst slugte høvdingen svampemosen og blev ”kulret”, mere end han var i forvejen! Men da rus stofferne ikke blev udnyttet fuldt ud, og der stadig var noget tilbage i hans urin, fik næsthøjeste i rangfølgen lov at drikke denne, og så videre nedad indtil der ikke længere var rusmidler tilbage.

Som det fremgår af historien havde de noget mere styr på kvinderne dengang, og de var heller ikke sarte ved at være nummer to, tre og fire i rangfølgen med at erhverve rusen, fy føj for en grim, og kun halvlunken te at nedsvælge, æd’r!

Nå, men nu til noget mere lækkert. En anden svamp man også finder i ”mostæppet” og som er meget let kendelig er Pigsvampen. Den er ikke til at tage fejl af når man først har set den een gang. Den er lidt sprød i det, og ofte gennem groet af græs hvis den står på skovveje. Den skal derfor forsigtigt lempes fri og renses for dette, men det lønner sig.

Det er også i granplantager der er de største chancer for at finde de gule Kantareller og grå Tragtkantareller. De sidste falder synsmæssigt så meget sammen med skovbunden at de kan være svære at få øje på indtil man pludselig får øjnene op for dem, men så kan de også optræde i hobetal, dog mest i sandede Vestjyske Plantager. At Kantareller er så populære skyldes vel det forhold, at de er så let kendelige og det næsten ikke er til at tage fejl af dem. Og skulle man få Orange Kantareller i kurven sker der ikke noget ved det, de kan godt bruges som bland svampe, men er smagsmæssigt uden værdi. Den spiselige Rørhat gode gamle Carl Johan kan I måske være heldige at finde et enkelt eksemplar af, men højsæsonen er for længst ovre, når ”Ankret” her kommer ud. Omkring skrivende stunder her sidst i august faldt højsæsonen i år. Og vi har været ude med kurvene flere gange og

ikke haft svært ved at fylde dem på under en time, så der er faktisk ikke plads til flere blancerede Carl Johan’er i fryseren.

Hvis I vil gemme sommerens og efterårets farver skulle I prøve at tørre nogle af træernes smukkeste blade ved at lægge dem under pres og tørre dem mellem gamle aviser. Når de er tørret kan de så limes på et underlag af karton eller træ og hænges dekorativt op. En anden måde at konservere på og som vi har prøvet med kviste af rød eg ved den tid, hvor disse begyndte at tage farver, var ved at behandle dem med glycerin. Men også vilde planter som røllike, tidsler og mange flere kan konserveres på samme måde. Ved at følge metoden erstatter man vandet i planten med glycerin. Den bliver derved mere smidig og vil kunne holde sig i lang tid. Før man sætter planter og kviste i glycerin, skal de stå i vand et par timer. Vær sikker på at disse er i god form inden I begynder at behandle dem. Da kviste er træagtige skal de spaltes, så glycerinen kan trænge ind. Lav en blanding af to dele kogende vand og en del glycerin, og når den er kølet af, skal planter eller kviste sættes ca. 10 cm ned i væsken. Hvor lang tid det vil vare, før de har fået glycerin nok, kan variere fra et par dage og op til 3 uger, afhængig af hvilke planter eller kviste der behandles. Når man tager planter op af glycerinen vil ofte være tilbøjelige til at hænge nedad, så skal de hænge på hovedet et par dage, så glycerinen kan trænge helt ud i spidserne. Det skal lige nævnes, at planter der præserves på denne måde, skal indsamles før de begynder at visne. Hvis man venter for længe, vil de ikke være i stand til at opsuge væsken. Prøv det, det er et godt tidsfordriv man kan glæde sig over længe efter.

I år kan ingen vist klage over sejlersæsonen, det skulle da lige være, at det har været ”alt for varmt til hyrdetimer”. Kværulanter kan jo altid finde på noget

at brokke sig over, men badevandstemperaturerne har været behagelige, næsten sydlandske i en meget lang badesæson, og de helt store kolde gys med gåsehud og ”myrepatter” er næsten helt undgået. Denne sæson med alle de gode minder om grill bøffer med videre, vil helt sikkert blive husket og omtalt i årene fremover.

Kurt

Lidt belæring i zoologi:

- Jeg kan afgøre en hønens alder på tænderne!
- Ja’e det er godt med dig, men en høne har altså ingen tænder?
- Nej, men det har jeg!

og igen en om svampe:

- Manden og konen havde lige nydt en stor portion svampe, hvorefter manden siger, var du nu helt sikker på de svampe? Jeg vil lige gå ind og kigge i svampebogen.
- Lidt efter kommer han bestyrtet tilbage og siger: ”Nu er det i hvert kun en trykfejl i bogen der kan redde os”!

Kantareller

En sommer uden lige! Eller – Hovedet oven vande på tre bogstaver: K-I-M

I de sidste mange år har den udsendte lidt under følgerne af den lidt tvangsprægede opfattelse, at august var den eneste rigtige måned at holde ferie i. Ud over at have ferie når alle de andre kom tilbage fra deres, så var det helt sikkert også den tid af året, hvor vejret var bedst. Mente jeg. I år var anderledes. Som medarbejder i en nedlægningsstruet virksomhed, var jeg gået med til at holde ferielukket sammen med alle de andre – nemlig i hele juli måned. Og sjældent har ferien været så mageløs som denne. Sol, sol, sol og atter sol. Hede fra den tidlige morgen til langt ud på aftenen. En lang søgen efter nat-dække, som ikke gjorde det af med én inden midnat. Hvis man overhovedet havde taget sig sammen til at finde køjen på det tidspunkt. Skønne aftener ved dejlige broer – herlige måltider med gode venner, mens den nedgående sol farvede skyerne i alle palettens rødlige nuancer. Juulsøbroen har været en stærk favorit i år, tæt efterfulgt af ”Valdemars Bro” i Svejlbæk-snævringen. Den ene med ophøjet ro kun forstyrret af sagte bølge-skvulp mod bredden, når en rutebåd sejler til og fra Himmelbjergets anløbsbro. Den anden: Fest og farver - ustandselig uro af forbipasserende både – som en søens fortovs-café. Musik fra campingplads og ålerrestaurant og oprømte og kåde campister i le-

jede kanoer og motorbåde, og – ikke uvæsentligt – et tæt indblik i isfuglens familieliv. Fødeindsamling og unger på vingerne og så om igen. Man dukker sig uvilkårligt, når det kendte flugtskrik lyder. Kommer den nu fisende tværs gennem cockpittet, eller når den atter engang at bøje af og flintre uden om lige over vandspejlet. Den bliver aldrig kedelig at studere.

Et lille hjertesuk til brosamrådet. Bord og bænke ved denne bro er ved at være noget risikable at benytte. Én forkert eller tankeløs bevægelse, og hele rækken med ryggen mod vandet styrter baglæns i søen Bænkene især er ualmindelig frønnede og usikre.

En af de sidste oplevelser vi havde inden ferien var uigenkaldelig slut, var en hyggelig sammenkomst ved Valdemarsbroen. Hvor godtfolk er.... Inden vi fik set os om var vi 5 både ved den lille skrøbelige bro. Sidst ankomne var en vis hr Nielsen med frue i en Nidelv ved navn Nanok. De fik plads på siden af Mulle 2, som beredvilligt tog imod tov-ender og trak og trak. Men ak – noget natur stak ud og hindrede den perfekte anduvning. Hvad kunne vi stille op? Jo, Dixis skipper havde skam sin fuksvans med – og den blev hentet frem fra kistebænkens mørke. Nu er der ikke noget –

bortset måske lige fra el- og motordrevent håndværktøj, der kan bringe ur-manden frem i vore stolte skippere – som en velsmurt fuksvans. Selv ikke den mindste kvist kan vide sig sikker. De fik hurtigt skabt rum til hr. Nielsens hardtop med antenner, men det viste sig ikke helt at være nok. Broens stolte navngiver havde egentlig længe ønsket sig lidt mere udsigt fra bordet, så kunne de ikke lige tage.....? Kim, dette ypperlige menneske, havde behændigt bemægtiget sig det orange-røde håndtag og fægtende og pegende forsøgte han nu at få klarlagt, nøjagtigt hvilken gren det drejede sig om. Bag ham søgte den altid hjælpsomme fruskipper Nielsen at hjælpe til med skiftevis at trække og slække på forbindelsen til Mulle. Nu skal der helst ikke alt for mange til den perfekte kommunikation. Så i det afgørende øjeblik, da sav-føreren rakte ud efter den formastelige kvist, trak fruen i stedet for at slække (eller også var det omvendt). I hvert fald stolede Kim måske lidt for tidligt på sin missions heldige udfald. Han kastede sin vægt fremover og greb efter grenen, som – ak – trak sig i det afgørende øjeblik. Ud stod han, den tapre kriger, med saven højt hævet over hovedet. Det var et mageløst syn. Heldigvis kom han ikke noget nævneværdigt til skade. Bortset

bar med mandig tapperhed resten af weekenden.

Ved frokosten dagen efter havde Mulle byttet plads med Sally, hvis skipper-inde er kendt for en helt overvældende hang til x-og-tværs-opgaver. Talen faldt på Ank'ret, og hvad man monstro kunne hitte på af nye indfald til bladet. Else havde, ytrede hun, ofte haft lyst til selv at kreere en kryds-opgave, en med lokal-kendte emner, som nu f.eks.; "hovedet oven vande på 3 bogstaver" – K-I-M.

En af grundene til at den udsendte altid har haft hang til august-ferie har været, at afslutningen passede sammen med arrangementet: Musik på havnen. Det kunne ikke kombineres i år, men selvfølgelig var vi der alligevel. Det er simpelthen et høj-depunkt i vores sæson-kalender. Vi har de sidste par år været "konebåd" for Orca, som lige akkurat nåede hjem fra havtur for at have træk-spillerne fra det Horseniensiske Hoska Kristian og Arne samt deres trofaste sav-spiller Keld med ombord. I år syntes **vores** piger bare ikke det var nødvendigt, at vi absolut skulle vente helt til klokken blev 13, før vi kunne sejle, så fredag aften lokkede og listede de skipper Ejvin til at love at sejle ud noget før, så vi kunne nå at få vores frokost ude, inden hele armadaen troppede op. De kunne undvære både det ene og det andet blot for at komme tidligt af sted. Selv det traditionelle indkøbs-ræs

butikker, kunne de undvære. Nå, det kunne de nu ikke helt alligevel, så det blev middag, inden vi sejlede ud. Men vi fik en hyggelig frokost ved Juulsø-broen, inden vi sluttede os til den store flok både som traditionen tro mødtes, fik smidt ankre ud og arrangeret sig, før spilleriet startede. Vi nød det i godt og tørt vejr. Da afslutningen nærmede sig, trak store truende, blåsorte skyer op inde fra Ry-kanten. Vi brød op og på vej ind skiftede vejret dramatisk. Det lynede og buldrede og blæste op, så i Rosvig måtte kalechen bringes på plads.

Det blev imidlertid ikke et uvejr der kom til at forstyrre festen. Ved 18-tiden var det ovre igen, og arrangementet forløb i en lun sommeraften som dem der har været så ufatteligt mange af i denne sommer.

Når disse linier læses er vi godt inde i sensommeren – ja vel næsten på tærsklen til efterår. Er det kun mig, der synes sæsonen bliver kortere og kortere? Snart bliver det spændende, hvad årets gastronomi-hold vil diske op med. Indtil da vil vi nyde de sol- og stjernestunder der bliver mulighed for.

Karen – skipperkone på Dixi

Karen Johnsen

Kommentar om redningsveste.

Prøv lige at se på disse dejlige tøser "med redningsveste på" som vi mødte på havnen i sommer. Sådan skal og bør alle børn der færdes på havnen være påklædt. Det nytter ikke noget at dumme forældre forsvarer sig med, at de jo er med. I et ubevogtet øjeblik kan ulykken ske, og selv om det tilsyneladende er en blid ferskvandshavn vi har her i Ry, så drukner man alligevel når vandet står to cm over ens hoved, og man ikke kan svømme.

Jeg har set mange gange, hvor dumme forældre lader deres unger "uden redningsveste på" storme ud ad broerne, også i vintersæsonen. Det er efter min mening ganske uansvarligt, og bør ikke finde sted.

I Vesterø Havn på Læsø hvor jeg har færdedes meget gennem mange år skal ungerne nok vare sig for at opholde sig på havnen uden redningsvest. Årsagen til dette er, at den første fisker de møder giver dem en ordentlig røffel, og beder dem om at forsvinde fra havneområdet indtil de viser sig med redningsvest på. Det er en rigtig god skik vi godt kan indføre her i Ry også.

Kurt

Busters ferietogt til Sverige, Øland og Blekingeskærgården.

Buster ved kaj på Hanø.

Nu har jeg tidligere berettet om båden hvad den indeholdt og hvad der måtte repareres for at den kunne anvendes. Så kunne det jo passende være et emne at fortælle om den første ferietur med båden efter renoveringen, om den kunne stå distancen og hvad der dukkede op undervejs. Ferieplanen var jo i store træk lagt. Det skulle være Østersøen og langt væk. Alle fri og feriedage var samlet og dermed kunne turen nå op på en varighed af 5 uger, alt i alt ikke så dårligt. Midt i juni skulle båden flyttes til Hov. Dette i sig selv var ret spændende. Buster skulle flyttes på "Den Gule Enke" for første gang. Løftes med kran i havnen i Ry og sættes på traileren for derefter at køres til Hov, hvor havnens kran skulle sætte i vandet. Skipper havde mange sommerfugle i maven medens båden blev sat ned på traileren. Vinterens oplevelser med den håndværksmæssige kvalitet i båden understøttede ikke ligefrem tiltroen til, at båden kunne holde til de relativt få og små understøtninger der var på traileren. Nå- båden gjorde nu alle bekymringerne til skamme, den gav sig ikke en millimeter og var nærmest som skabt for at stå på traileren.

Vel i vandet i Hov sent om aftenen, sejlede vi båden til Marselisborg den næste dag. Forarbejdet

var ikke begunstiget af et fornuftigt sommervejr. Under sejlads fra Hov til Marselisborg var der en frisk til hård vestlig vind og meget regn. Til alt held var der rimelig læ fra Jyllands kyst til at turen kunne gennemføres og den endelige ferieaptering kunne igangsættes.

Her skulle båden lastes med proviant og andet nødvendigt for turen.

Torsdag den 27. juni startede ferien så småt. I hvert fald skete der et markant skift i vejret. Regnen holdt op og solen brød frem. Temperaturen steg til de korte bukser og sådan forblev det resten af turen.

En gammel tradition skulle ihævdholdes. Vi har i mange år haft den tradition med besætningen på Frynsen, Ebbe og Vibeke, at vi spiste godt gedigent dansk smørrebrød sidste dag inden ferien, som regel når vi var færdige med feriepakningen.

Frynsen var sejlet til Marselisborg, og da pakkeriet var færdigt hyggede vi os inden afrejsen den kommende dag.

Først var der dog lige en halv arbejdsdag der skulle afvikles og et par biler der skulle bringes hjem.

Fredag den 28 kl. ca. 14.00 afsejles fra Marselisborg. Kursen sæt-

tes direkte mod Snekkeløbet ved Sjællands Odde. Gennem løbet og frem til en opankringsplads ved Rågeleje. Vejret var fint, stort set ingen vind, lige et vejr for skipperinden. Vi ankrede op ved midnatstid. Pladsen blev udsøgt lidt på grund af, at der i forvejen lå en sejlbåd opankret ved kysten, så kunne vi jo nok også.

I løbet af et par timer ændrede vandet sig, vinden var der fortsat ingen af, men der rullede nogle vældige store men bløde døninger langs med kysten. Om det var døningerne eller spændingen over første feriedag ved jeg ikke, men det blev ikke til ret meget søvn den nat. Kl. 4.30. måtte ankeret op og medens solen løftede sig over horisonten i øst satte vi kursen videre forbi Gilleleje og Kronborg. Kronborg rundede vi kl. 8.30, vi hilste ikke med flaget som vi måske burde have gjort, det indebar jo også at Kronborg ikke hilste på os. Fin tur ned gennem Øresund. Vi sejlede ret i midten tæt omkring Ven, Middegrundsfortet og Flakfortet. Derefter tæt mod Amagersiden, idet vi måtte sejle uden for dybvandsruten gennem Øresund som lå meget tæt mod Amager. Vi fortsatte mod Køge som vi anløb kl. 17.00. På dette godt et døgn havde vi tilbagelagt 134 sømil. Mandag afsejlede vi kl. 5.55.

Vejr prognosen omtalte, at om formiddagen skulle det være fint, men om eftermiddagen ville der komme vind. Jeg skal love for at de fik ret, og eftermiddagen begyndte allerede omkring klokken elleve. Ikke fordi det var særligt kritisk, men for os søsejlere var det aldeles ukomfortabelt. Vi reducerede vor dagsplan og sejlede ind til Trelleborg klokken 13.00. Trelleborg havn er ret kedelig, der er ingen lystbådehavn, udelukkende store færger og et lille afsnit for fiskeskibe, hvor vi godt måtte ligge, men hvor der på intet tidspunkt blev ro. Sent om aftenen ankom et par store fiskeskibe som skulle losses for deres fangst af torsk fra Østersøen. Lasten gik direkte på kølebiler under megen larm. Først på formiddagen kom der en bundgarnsbåd ind, og så var det med at finde en plasticpose frem i en fart. For en tyver, (svenske kroner) fik vi tre flotte levende rødspætter. Aftensmaden var i hus.

Næste dag flyttede vi fra Trelleborg til Simrishamn, hvor vi ankom temmelig sent. Temperaturen ude på Østersøen var over 30 grader, så vi vovede ikke at komme ind til byen i den hede. Der er jo dog mere svalt på havet om end der næppe var en brise at finde. I forhold til Trelleborg var Simrishamn et godt bytte. Det er en fin havn og der er meget flotte gamle bydele at iagttage. Vi brugte hele næste dag i byen, sejlede midt på eftermiddagen, da vi ikke mere kunne holde varmen ud. I byen var der 33 grader i skyggen, ude på søen var der dog kun 27 grader, og en smule brise.

Aftenturen gik til Hanø. En køn lille ø som har givet navn til en Østersøbugt der er betragtelig større end Kattegat. Hanøbugten er virkelig et stort farvand. Havnemesteren på Hanø anviste en fin plads langskibs, der var ellers ikke meget plads i havnen, men hvis vi rykkede godt frem kunne vi lige være der sammen

med færgen der kom en gang i timen. Han bød os velkommen til øen og orienterede om alle de faciliteter havnen kunne byde på. Specielt var der ingen biler og ingen myg på øen. Vi var ikke sene til at sige, at vi bliver her et par dage. Skibsløgen viste nu 259 sm hjemmefra. Færgen kom ind, og den kunne sagtens være der, men denne færge forøjede ikke. Næ, de sejlede stævnen op i hjørnet af havnebassinet, og så lod de skruerne holde båden fast. Jeg skal love for at det gav uro i vandet, specielt for de både der lå lige agten for færgen. hvoraf Buster var den ene. Nå, det var jo kun en udfordring at få fortøjningslinierne placeret rigtigt og i et antal der kunne holde boden med agterenden op i mod en vandstrøm på ca. 5 knob. Da dette var klaret havde vi havnens bedste plads. Og færgen sejlede ikke om natten.

Øen Hanø har haft en utrolig historisk betydning. Den har været skjul og læhavn for pirater og sørøvere, været central base for den danske, tyske og svenske flåde i 1600 tallet, været base for den engelske flåde under Napoleons krigen 1810 til 1813 hvor HMS Victory deltog, ganske vist uden admiral Nielson som faldt ved Trafalgar i 1805. Senest i 1974 var den engelske flåde tilbage og opsatte et monument for krigenes omkomne på øen.

Hanø er en stentop ude i Østersøen. Halv så stor som Tunø. Øen er på det højeste sted 65 meter høj, Vanddybderne tæt mod øen er 20 til 30 meter. Længere ude i Østersøen er 40 til 50 meter mere normalt. Nabolandene er Polen, Rusland, de Baltiske lande og Finland. Når man forlader øen i en østlig retning forstår man den strategiske betydning øen har haft på sejlskibenes tid. Fjenden måtte normalt krydse op mod vinden der jo oftest var fra vest, fjendens skibe var synlige i god tid fra øen.

tværs, hvilket var langt mere gunstigt.

Fredag formiddag lettede vi op og styrede mod endnu en historisk spændende ø. Øen Utlangan. Denne ø er nævnt i Danmarkshistorien. I Valdemar II's jordebog fra 1231 står nævnt at øens befolkning "skal give levebrød til kongehuset".

Vi startede mod øen kl. 10.30 og havde nu ca. 30 mil foran os i trykkende varme og megen dis over vandet. Vind var der intet af. Østersøens bløde dønninger mærkede vi dog, og så var der en utrolig mængde brune alger, næsten som en sensommerdag på søerne derhjemme. Her er algerne blot brune og ikke grønne som hjemme, men det er vist uden betydning.

På turen mod Utlangen hørte vi fra Orca. Orca var sejlet fra Ystad og på vej til samme område, de havde noget længere til øen, men sejlede også lidt hurtigere så måske kunne vi mødes sidst på dagen.

Havnen på Utlangen ligger lidt vest for øen på en lille stentop som realistisk nok er kaldt Stensham. Det er en noget kringlet vej indtil havnen, forbi flere stentoppe der lige går op over vandoverfladen. De er nu alle godt afmærket, så det er jo kun at følge bøjerne, men dog ret spændende at sejle på en god vanddybde og så kun have få meter ind til stenene.

Vi var fremme ved Stensham kl. 17.00, sejlede langsomt ind i havnen. Der var masser af plads, havnen er ikke særligt velbesøgt, sikkert på grund af, at der i Havelodsen er skrevet at der ingen havnefaciliteter findes. Vi skulle jo også kun bruge tre liner til en kajmur, så det var helt fint for os. Der stod flere folk på land som vinkede os frem til den fjerneste del af kajmuren. På vej derind

der alarm fra Eccoloddet på Buster, der er tegn på ringe vanddybde. Som turist i dette farvand sidder man ikke sådan en alarm overhørig. Vi valgte at sætte linerne til land. Så kunne vi jo altid trække båden lidt længere frem hvis bundforholdene tillod dette. Et øjeblik senere kommer der en havnemester på cykel fra fastlandet. Han gav udtryk for at vi skulle rykke længere frem, hvilket skipper protesterer imod. Han havde på bedste ”købmandsvis” aldrig hørt om at der var problemer med vanddybden. Vi var nu faste i vor mening og blev hvor vi var. Et kvarter senere kom en sejlbåd ind, cirklede lidt rundt i havnen og på havnemesterens opfordring vinket frem langs molen hvor vi lå, hen til den tomme plads foran Buster. Midt i fagterne og råberiet på svensk, meddelte sejlbådens skipper pludselig, ”dar ar grund här, dar ar inte vatten”. Senere kom havnemesteren forbi og undskyldte meget, at han ikke kendte til den manglende vanddybde.

Orca meddelte at de kunne være fremme ved havnen om ca. en time. Samtidig kunne vi se båden ikke så langt ude, men renderne må jo følges, så det tager altid

ser ud til. Denne aften hyggede besætningerne på to Ry både sig på en stentop langt ude på Østersøen.

Leo

Denne spændende redning fortsættes i næste nr. af Ank' ret.

Aktivitetskalender:

OKTOBER

Lørdag den 7. kl. 19.00

Pigemad.

Et stærkt hold af virkelige gastro- nomer vil fremtrylle helt specielle kulinariske oplevelser. En aften man absolut ikke må gå glip af. Hold øje med opslagstavlen i klubhuset og skriv dig på. Begrænset deltagerantal.

Søndag den 29. kl. 10.00

Standerstrygning.

Standerstrygning. Sejlsæsonen er slut, og det er tid at stryge klubstanderen, og officielt vinterklargøre havnen. Der bliver som sædvanligt serveret kaffe og rundstykker i vores hyggelige klubhus.

NOVEMBER

Tirsdag den 7. kl.19.00

Møde med bestyrelsen

Møde med bestyrelsen. Klubaf- ten, hvor det er muligt at frem- komme med ideer og forslag til bestyrelsen, samt drøfte disse med de fremmødte medlemmer.

DECEMBER

Søndag den 3. kl.14.00

Juletræ for børn og voksne.

Juletræ for børn og voksne. Den traditionelle julehyggedag med underholdning og slikposer til børnene og julegløgg med æble-

Ry Bådlaug byder velkommen til:

Asbjørn Bjerre Silkeborg, Peter og Trille Bjørn og Skøt-Jensen Ry, Allan Andreasen Galten, Leo Madsen Gørding, Erik G. Mathiasen Gjern, Johnny Rønnov Hammel, Jimmy Hemmingsen Ruds-Vedby, Egon Larsen Ry, Flemming Hansen Ry, Ole Lillevang Låsby, Sune Bøttger Them, Lars Dolmer Hansen Skanderborg, Camilla Brødegaard Skanderborg, Klaus Andersen Gjern, Simon Poulsen Ry, Ruth Løvert Hansen Østbirk, Kurt Daugaard Nielsen Skanderborg, Marzena Onat Mundelstrup, Kurt Pedersen Galten, Hans A. Pedersen Låsby, Ole Nielsen Ry, Poul E. Pedersen Thorsø, Knud Erik Johansen Hørning, Flemming og Lisbeth Sørensen Hinnerup, Harry Andersen Ry, Svend Skov Silkeborg, Henrik Lauersen Låsby, Pia og Steen Jakobsen Silkeborg, Bent Dyrby Ry, Kai Høstrup Ry, Jan Aaes Ry, Kaare Linderøth Ry, Jens K. Kristensen Hadsten, Martin Silberschmidt Ry, Natteravnene Ry

Opråb til nye, samt yngre medlemmer af Ry Marina.

Vi mangler initiativ og deltagelse fra vore yngre og nye medlemmer til, bl.a. pensionistsejladser.

Det kan ikke være rimeligt, at det overvejende er medlemmer, der i forvejen er pensionister, og hvoraf flere har mindre handicaps, er blandt de eneste, der melder sig til ovennævnte arrangement. De nye og yngre glimrer ved deres fravær.

Ingrid
Lund Nielsen.

Når mange mennesker er samlet, sker der ofte sjove ting. Således også en lørdag aften i Paradiset. Her på redaktionen er vi jo meget diskrete, så vi nævner ingen navne. Blandt selskabet var en nydelig ældre herre, med slips,. Han blev, ved et uheld- naturligtvis- overhældt med rødvin. Han havde ingen ekstra benklæder med, men det havde fru, så han kom i mors bukser, som det underfundigt blev kommenteret. En midaldrende herre var blevet lidt svimmel, og da han rejste sig fra bænken, ”kørte det rundt” for ham, så han landede under bordet. En tredje, lidt ældre, gråsprængt herre, ville ned i båden og tænde for radioen, men broen var ikke der, hvor den var, da han gik på den sidst, så der lød et plask. Om han havde skiftetøj med, forlyder der ikke noget om.

Jes (formand) kommer løbende ind til klubhuset, og siger forpustet:” Min båd ligger midt ude på Julsø med motorstop, er der ikke en, der vil sejle ud og hente den”??

Alle ser undrende på hinanden:” Jamen hvordan er du kommet her, er du svømmet eller gået på vandet herind”? spørger vi forvirret. Da Jes har fået vejret igen, forklarer han, at han har båden sammen med, var sejlet ud, og ligger nu altså derude. Buster agerer redningsfartøj, og slæber den havarerede hjem.

Dagen efter er Jes i båden hele dagen for at finde og om muligt udbedre skaden. Det var et filter, der var stoppet. Mandag aften sejler Jes ud for at kontrollere om alt er i orden. Der går en times tid, så ringer telefonen i klubhuset. Det er Jes. ” Ja, jeg ligger ude midt i Birksø med motorstop, er der en, der vil trække mig hjem”? Be-Ki agerer redningsfartøj, og får Jes sikkert i havn. Det var filteret der var stoppet igen-igen.

Efter en måneds tid var fejlen fundet og afhjulpet. Nu sejler Jes igen, og han har fortalt familie og venner, at nu kan de trygt komme med ud at sejle. Men der er ingen

Mandag d. 10. Juli var der voldsom trængsel ved slæbestedet. Et af vore medlemmer skulle have sin nye og mange fod lange båd søsat. Kaj Gerd kom med båden, men kunne ikke løfte den med sin kran, så man måtte have fat i Karsten Vognmand. Se, det var to kranvogne der fyldte godt op. Så ankommer brandvæsnet for at sætte et par gummibåde i til at ledsage Gl. Turisten hen til optagning. Den gamle dame havde om lørdagen fået et ordentligt smæk i bagdelen, da hun gik på grund ved Dynæs, og var derfor ikke sejldygtig. Nå, men Karsten får den store båd søsat, og ejeren skal nu sejle den hen på plads, så Gl. Turisten kan komme op. Men den store, nye båd vil ikke starte, og efter mange mislykkede forsøg, er der et vittigt hoved der siger :” Mon han har købt den af Låsby Svendsen????

Søndag d. 27.8.06, var vi lige ved at få en ny pæleknuser.

Hvad der ikke lykkedes i første forsøg for havnefogeden, blev næsten indhentet i 2. forsøg, hvor én af havnens sagesløse pæle fik én på sinkadusen, så den med et lydigt smæld blev næsten skæv.

Bagbord RØD styrbord GRØN
eller er det nu omvendt
ved sivøen i Lillesø???

Afs.
Ry Bådlaug
Siimtoften 13
8680 Ry

Niels Hovgaard

Oh, at sejle på Grønland!

Nu kan man selvfølgelig godt diskutere, om det hedder I eller PÅ Grønland, for det er et spørgsmål om landets selvstændighed, men så længe Grønland får bloktilskud, siger jeg nu PÅ.

Vi var på Grønland i juni måned i år. Sikke en oplevelse! Det er ubeskrivelig flot. Ikke bare sejlturen med rutebåden Sarfiq Ittuq i 3 døgn ned langs den grønlandske vestkyst i magsvejr, ja, næsten havblik. Kaptajnen ændrede fart og kurs lige pludselig og bekendtgjorde over højtaleren, at nu var der hvaler til bagbord. Det kunne nok få alle passagerer op på dækket, og vi kunne både høre og se 5 pukkelhvaler i et godt stykke tid, inden de smækkede halen i vejret og forsvandt i dybet.

Den største oplevelse var nok de to ture i kutter eller motorbåd gennem isfjorde. Først i Ilulisat, Jakobshavn, i Diskobugten, hvor isbjergene tonser ud af fjorden lige syd for, og det er kun en tiendedel, man ser. Denne isfjord er i øvrigt kommet på FN's verdensarvliste. Hvert år kælver bræen så meget is, at hvis man kunne smelte det, var der nok til New Yorks ferskvandsforbrug et helt år. Det kan ikke beskrives, men må ses.

Senere med motorbåd fra Narsarsuaq til isfjorden, hvor man sejler ind mod bræen mellem relativt små men smukke isbjerge. Sluttende med at guiden fisker nogle isskoser op og serverer en Dry Martini med ægte isterninger i. Så fantastisk flot en oplevelse er der langt imellem. Dog er det lidt trist at tænke på al den is, der sejler ud på havet og går sin undergang i møde til ingen verdens nytte, for tænk, hvor mange whiskeysjusser on the rocks, der kunne blive ud af det.

Øg dermed ønskes alle en god efterårssæson.

Den gamle redacteur.

